

[Willesen.]

dette ikke fastsatte ensartede Regler for hele Landet, hvad vi anser for naturligt og nødvendigt, idet vi ogsaa peger paa, at de Beløb, det her drejer sig om, bør forhøjes indenfor Købstadkommunerne og Storkøbenhavn.

Jeg kan til Slut angaaende § 6 tilføje den lille Bemærkning med Hensyn til Huslejelovens Ophævelse, at vi betragter den foreslaaede Frist af 7 Maaneder, altsaa fra 1. November dette Aar, som en Minimumsfrist, idet vi ønsker derigennem at give Udtryk for, at dette unormale Forhold bør bringes til Ophør saa snart som muligt, men paa den anden Side vel at mærke kun, naar der samtidig er skabt Forudsætninger for, at det naturlige Boligbehov kan tilvejebringes. Men dette tilvejebringes atter bedst ved Fremme af nærværende Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg skal tillade mig først at fremsætte nogle Bemærkninger om de to af Forslagsstillerne fremførte Forslag: om Övergång fra Skat til Skyld og om Tilvejebringelse af Midler til Udligning af Nedgang i Grundværdi ved Övergång til fuld Grundskyld; det sidste er jo med andre Ord Forslag om en Formueafgift. Senere skal jeg saa tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om det tredje Forslag, om Foranstaltninger til Modvirkning af Arbejdsløsheden.

Om de to førstnævnte Forslag vil jeg sige, at de er i mine Øjne Udtryk for, at Forslagsstillerne nærer en klippefast Tro paa deres Teoriens Rigtighed, en fast Overbevisning om, at de virkelig ogsaa taaler at omsættes i Praxis, og at Forslagene derfor for saa vidt ogsaa er Udtryk for en anerkendelsesværdig Dristighed til at gøre Springet ud i — ja, helt ud i en ny Samfundsordning. Det er kun en fast Overbevisning hos mig — og jeg nærer ikke Tvivl om, at denne Overbevisning ogsaa er til Stede hos Forslagsstillerne — om, at Springet ikke fører ud i en ny Samfundsordning, i hvert Tilfælde ikke ved denne Lejlighed, men kun ud i en Times Debat om Sagen, som afholder mig fra at udtrykke min Beundring for det Initiativ, de Herrer Forslagsstillere her har udfoldet.

Men bag Forslagene ligger jo en Vedkenden sig i Praxis af, hvad man teoretisk hylder, som altid er anerkendelsesværdig, og tillige et Arbejde, som er betydeligt, og bagved de Tanker, hvorpaa disse Forslag bygger, staar jo ogsaa et Vælgertal her i Landet, som har været i Stand til at skaffe

sig Repræsentation her i Folketinget, saaledes at disse Forslag har Krav paa at drøftes i Alvor.

Hovedforslaget er vel det, der hedder Övergång fra Skat til Skyld. Det gaar ud paa Indførelse af fuld Grundrente, imod en Erstatning til Ejendomsbesidderne, som er foreslaaet i det andet af de nævnte Lovforslag gennem Udfærdigelse af Ejendomsbeviser, der i 25 Aar skal forrentes med 4 pCt. Det er disse Ejendomsbeviser, som skal dækkes gennem en høj progressiv Formueskat, en Formueskat, der viser en ganske kolossalt stigende Tendens, idet den vokser fra ca. 1 pCt. til 50 pCt. af Formuen. Hvilket Provenu denne Formueskat vil kunne afkaste, ja, det har jeg ikke været i Stand til at beregne, og heller ikke har jeg haft nogen som helst Mulighed for at blive klar over, hvilke Erstatningssummer der i Anledning af den fulde Grundskylds Indførelse vilde blive Tale om. For saa vidt svæver altsaa de Krav, som vil blive rejst, og de Muligheder, man har for at fyldestgøre dem, i Luften, hvad der i og for sig er beklageligt, thi dermed forsvinder jo en væsentlig Del af det Grundlag, hvorpaa en alvorlig Debat om denne Sag kunde føres.

Jeg vil nu straks sige, at der mangler i mine Øjne en Definition af, hvad man mener med Udtrykket „Grundrente“ i Lovforslagets § 2. Jeg nærer ikke Tvivl om, at de ærede Forslagsstillere ved, hvilket Indhold de vil lægge i dette Ord, men det havde dog, synes det mig, været naturligt, naar det anvendes her i Lovsprog, om man saa ogsaa havde redegjort for, hvad dette Ord skal indeholde. Nu er det ganske vist saa, at man ikke plejer at ledsage privat indbragte Lovforslag med Bemærkninger; men saa havde det dog sikkert været muligt for Forslagsstillerne i en indskudt Sætning at redegøre for, hvad dette Ord i den givne Forbindelse skal betyde.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre Bemærkninger om Lovforslagenes formelle Opstilling, men indskrænke mig til nogle Bemærkninger om de finansielle Virkninger af Lovforslagene, naar de er gennemført i deres Helhed, saaledes som de jo, forudsat Tilslutning fra den høje Rigsdag, vil være fra den 1. April 1930.

Forholdet er da dette, at for Statens Vedkommende foreslaas der Bortfald af en hel Række Afgifter, først og fremmest Indkomst- og Formueskatten, som allerede skal falde bort fra den 1. April 1929, et Tab for Statskassen paa 100 Mill. Kr., dernæst den nuværende Grundskyld og Ejendomsskyld til et samlet Beløb af 11½ Mill. Kr., Arve-